

Det er vores job at blive ved med at kæmpe og opbygge ting, som vi kan opbygge

10. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Under en diskussion den 9. marts med LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi karakteriserede Lyndon LaRouche kampagnen for at bryde BRIKS-gruppen op som følger:

»Det er britisk. Se på omstændighederne. Der er visse kendsgerninger her, der er meget klare. For det første står briterne bag alt dette, og briterne triumferer over den fordærvelse, de har været i stand til at indføre i USA og i den amerikanske befolkning. Det er et faktum. Når man lige har fordøjet dette, så må man se på, hvad det er for problemer, der findes i Europa, og så bliver man virkelig lidt skræmt, for man ser hele områder af Europa, der disintegrerer for øjnene af os, og især dem, der er på den forkerte kurs.

Det, Putin gør, er virkelig godt; det er meget effektivt – det er rigtig godt. Og det er succesfuldt, og det hænger sammen med Kina og andre former for operationer omkring dette, der bygger det op. Så det er en god situation for os mht. tingenes udsigt. Der er ikke noget problem her. Der er bekymring, men ikke noget virkeligt problem.

Vores problem ligger hovedsageligt i USA. Det er den kendsgerning, at USA's befolkning er blevet gjort sindssyge, voldsomt, af Bush-familien, og nu af Obama. Det har været en degeneration. Disse ting er så åbenlyse, at det må siges højt, fordi det er så åbenlyst. Kongressen er i et forfærdeligt rod.

Hvis man indser disse ting, og man laver en liste med en sammenligning af det ene mod det andet, finder man ud af, at

tingene ikke står så dårligt til i det ene kvarter, men at de er forfærdelige mht. USA og den amerikanske befolkning. USA er i en tilstand af desperation. Desperation, fordi de accepterer spekulativ investeringsbankvirksomhed, men de accepterer ikke Glass-Steagall, der automatisk ville hjælpe udviklingen. Sådan står det til. Vi har i virkeligheden ikke noget andet problem end dette. Vi har Wall Street, som er rådden, FBI er råddent, og en masse mennesker er ikke andet end de rene svindlere. Og vores befolkning er på både kunstig vis, men også aktivt, blevet demoraliseret. Demoraliseringen af den amerikanske befolkning er en meget farlig ting.

I Sydamerika ser man også, at udsigterne er ved at blive forfærdelige. Det behøver de ikke at være, men det er de. Så vi må virkelig samle vore tanker og ikke udbrede sygdomme, der ikke er virkelige.

LaRouchePAC-leder Kesha Rogers er ved at komme tilbage, og det er vigtigt. Hendes rolle med udgangspunkt i Texas, og i baggrunden dernede, er meget styrkende mht. hele situationen.

Wall Street og Washington ved, at Dodd/Frank-loven har været en total fiasko. De ved det! De er rædselsslagne. Folk har tendens til at være bange; en meget stærk frygt. Men det bliver bare til hysteri. Det politiske system er råddent: der var nogle styrkeområder, men det meste af det er råddent. Demoralisering er nøglespørgsmålet; situationen er forfærdelig, men der er noget, der er værre: demoralisering. Og demoralisering kan selvfølgelig ikke bekæmpes, med mindre der er reel styrke bag; man kan ikke bare bluffe det.

Dette er en ekstremt dødbringende situation. Spørgsmålet er, om hele USA's økonomi vil kollapse, før balladen virkelig begynder. Kina befinder sig i en god situation; Putin er i en god situation, relativt set, og der finder en opbygning sted i visse dele af planeten.

Vi har endnu ikke fået kontrol over tingene. Vi har udsigter,

men ingen kontrol. Og denne kontrol må vi selv levere.«

Rachel Brinkley (fra LaRouchePAC Policy Committee, -red.) fra Boston sagde, at befolkningen er rasende over, at økonomien er i færd med at kollapse, og at ingen gør noget ved det.

LaRouche svarede:

»De tror ikke på, at de kan gøre noget ved det; det er derfor. De tror på, at det er noget, der overgår dem; ikke noget, som de gør.

Jeg håber på, at vi kan bryde igennem med noget her, for der er gennembrud i ting, der er internationale faktorer. Men jeg har ingen præcise beviser, så jeg er lidt forsigtig. Jeg mener, at der er muligheder; helt bestemt i Kina og Rusland og så fremdeles, er der gode tegn. Men en stor del af det transatlantiske område og relaterede tilfælde er en stor katastrofe. Det vil formentlig vedblive at være en katastrofe, endda forværende. Så vi står ved et punkt lige nu, hvor vi ikke har nogen præcis konklusion om noget som helst; vi har en masse tilkendegivelser.

Det kommer til at handle om globale faktorer; jeg tror ikke, der er mange chancer i lokale områder; jeg tror, at globale faktorer er de eneste, der virkelig er signifikante. For se på økonomien, se på moralen osv., som vi ser generelt. Der er intet at hente her. Der er visse udviklinger, der omfatter nogle af problemområderne og giver folk en vis fornemmelse af et optimistisk syn. For situationen er ikke så dårlig, som mange mennesker tror, hvis den blev håndteret korrekt. Eller den er værre – hvilket er mærkeligt. Man har noget, som folk tror, vil være godt for dem, når det er ubrugeligt. Men de får også undertiden et frisk pust af at se frem til noget.

Det er vores job at blive ved med at kæmpe og opbygge ting, som vi kan opbygge. Vi ser ingen mirakler lige nu, undtagen når vi en gang imellem får en smule fordel – og det må man arbejde videre med. Og der kommer nogle lyspunkter her og

der.«

Titelfoto: Lyndon LaRouche fortsætter med at arbejde for Det britiske Imperiums afslutning og for udløsningen af menneskehedens kreativitet.

SPØRGSMÅL OG SVAR
med formand Tom Gillesberg
den 10. marts 2016:
Rusland og Ukraine; Hillary
Clinton;
Nykredit; finansspekulation;
EU-Tyrkiet; Schiller Partiet

Med formand Tom Gillesberg

Kinas udenrigsminister Wang Yi: Mulighederne i den økonomiske Bælt-og-Vej-politik 'tilhører hele verden'

7. marts 2016 – Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi sagde i dag til den Nationale Partikongres, at der havde været signifikante fremskridt, siden Bælt-og-Vej-politikken var blevet indledt i 2014.

»I dag har flere end 70 nationer udtrykt deres interesse i Bæltet-og-Vejen, og flere end 30 lande har indgået aftale om at bygge det«, sagde han. »Og de første projekter i Silkevejsfonden er blevet lanceret.« Han påpegede dernæst de forskellige projekter om jernbanekorridorer, der er blevet igangsat: Kina-Mongoliet-Rusland, Pakistan-korridoren, Budapest-Beograd-højhastighedsjernbanen, Jakarta-Bandung-højhastighedsjernbanen og jernbaneforbindelserne til Laos og til Thailand.

Han sagde også, at aftaler om samarbejde om industrielle kapaciteter var blevet indgået af 20 lande.

»Bæltet-og-Vejen var et projekt, som Kina lancerede, men mulighederne tilhører hele verden«, sagde Wang. »Dette projekt er en genklang af de asiatiske og europæiske landes generelle trend for samarbejde og udvikling. Det viser, at Kina hastigt er ved at gå fra blot at være en deltager i det internationale system, og til at levere statsfinansierede, offentlige goder. Med vores konstruktion af Bæltet-og-Vejen følger vi princippet om udbredt rådslagning, fælles bidrag og fælles gavn. Det er et åbent initiativ, ikke en Monroe-doktrin eller en form for

ekspansionisme. Det, som Bælt-og-Vej-initiativet udfolder for verdens øjne, vil blive et nyt, historisk maleri af fælles udvikling og fremgang på hele det eurasiske kontinent.«

Foto: En stolt linje: Kinas højhastigheds-jernbanenet er det længste i noget land i verden.

NYHEDSORIENTERING

FEBRUAR-MARTS 2016:

Forlæng Den Nye Silkevej ind i Mellemøsten og Afrika

Tom Gillesberg til Folketingets Udenrigsudvalg den 1. marts: Vi står netop nu med en enestående mulighed for at sikre, at den langvarige mareridtsagtige proces med krig og ødelæggelse, der har præget Mellemøsten i årtier, og som har spredt sig til Europa og resten af verden i form af terror fra Islamisk Stat og en flygtningebølge, der er ved at løbe Europa over ende, kan bringes til ophør og erstattes af et nyt paradigme for fred gennem fælles økonomisk udvikling.

Download (PDF, Unknown)

NATO's øverstbefalende i Europa, gen. Breedlove, ønsker at flytte en permanent panserbrigade til Europa

7. marts, 2016 – General Philip Breedlove, øverstbefalende for NATO's og USA's kommando i Europa (EUCOM), ønsker, at der atter kommer en panserbrigade i Europa. Under sin beretning for den amerikanske Kongres i sidste uge kom Breedlove med hentydninger til dette, men uddybede det ikke på daværende tidspunkt. I dagens rapport fra *Defense News* fremsætter en forsvarsfunktionær, der er bekendt med planerne, men som ikke nævnes ved navn, at Breedlove diskuterede sit forslag med topfolk i Pentagon, mens han var i Washington i sidste uge. En sådan forøgelse vil komme oveni den rotationsstyrke af brigadestørrelse i Østeuropa, som er et led i USA's militære oprustning i det østlige Europa og Baltikum, til \$3,4 mia. Den unavngivne funktionær sagde, "De er ved at undersøge, hvordan de kan forøge de permanente militære styrker i Europa. De prøver at finde ud af, 'hvor meget behøver vi, og hvor skal det komme fra?'"

Ikke overraskende er der bureaukratiske forhindringer i vejen, hvilket betyder, at det kan tage måneder, eller mere, før et sådant skridt kan tages. Internt i Pentagon vil spørgsmålet udløse en budgetkamp over, hvem – eller hvilken konto –, der skal betale forøgelsen. Og i Europa vil det kræve godkendelse fra de allierede og en aftale med en værtsnation. Og for USA drejer spørgsmålet sig om, hvorvidt denne brigade skal stationeres i Tyskland, der betragtes som et sikkert bagland, eller i Polen, hvor den kunne være sårbar overfor et russisk førsteangreb.

NATO udvider samarbejdet med Tyrkiet selv, når Tyrkiet afslører sig selv som ledet af fascister

8. marts, 2016 – Blot få dage efter den tyrkiske regerings overtagelse af nyhedsorganisationen Zaman i Tyrkiet, var den tyrkiske premierminister Ahmet Davutoglu i Bruxelles, hvor han krævede NATO's samarbejde om både flygtningekrisen og Syrien. Ifølge NATO's erklæring om Davutoglus besøg sagde NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg, at NATO i går påbegyndte sine aktiviteter i Ægæerhavet for at hjælpe med at stoppe flygtninge, der forsøger at nå til Grækenland.

Stoltenberg sagde også, at alliancen, som led i bestræbelserne på at hjælpe med flygtninge- og migrantkrisen, har besluttet at intensivere indsamling af efterretninger, overvågning og kontrol langs den tyrkisk-syriske grænse. "Dette vil supplere de forholdsregler til forsikring for Tyrkiet, som vi besluttede sidste år, inklusiv flere AWACS-overvågningsfly og en forøget flådetilstedeværelse." Sådanne NATO-operationer går klart videre end til flygtningespørgsmålet og yder direkte støtte til Tyrkiets fortsatte kriminelle beskydning af Syrien og støtte til terrorister i Syrien.

Alt imens han betegnede våbenstilstanden i Syrien som "det bedst mulige grundlag for fornyede forsøg på at nå en fredelig forhandlingsløsning på krisen i Syrien", så klagede Stoltenberg samtidig over russernes militære tilstedeværelse i Syrien og det østlige Middelhav.

"Ruslands militære aktivitet i regionen har båret ved til den

humanitære krise og drevet endnu flere mennesker til Tyrkiets grænser. Det har også forårsaget krænkelse af NATO-luftrummet”, hævdede han. ”Så mere end nogensinde før er det vigtigt med besindighed, nedtrapning og dialog.” I NATO’s officielle erklæringer nævnes der intet om, hvorvidt NATO i sine overvejelser medtager den meget store sandsynlighed for, at AKP-regeringen i Ankara udgør en væsentlig faktor i den destabilisering, som Stoltenberg hævder at være så bekymret over.

Foto: NATO’s Stoltenberg og Tyrkiets Davutoglu under den fælles pressekonference 7. marts, 2016, i Bruxelles.

IMF’s adm. dir. Lagarde siger, statslige pensioner og sundhedsforsikring for de ældre borgere »ikke er holdbart i længden«

5. marts 2016 – IMF’s førstedame, Christine Lagarde, opfordrede under en tale til et 1200 personer stort publikum på MIT i Boston i går verdens nationer til at »afmontere den tidsindstillede, demografiske bombe« ved at skære ned i pensioner, udskyde pensionsalderen samt indføre andre forholdsregler, der tilsammen bliver til nazistisk eutanasi – selv om det foregår gennem en bogholders kuglepen.

»Hvis vi ikke skrider til handling, vil vi ikke kunne opretholde statslige pensioner og sundhedsforsikring i det lange løb«, sagde Lagarde. Aldrende befolkninger lægger pres

på statens finanser, sagde IMF-chefen under sin tale, iflg. en rapport i Londonavisen *Daily Telegraph*, og »en udskydelse af tidspunktet for pensionering for at passe til forbedringer i den forventede levealder, var en 'prioritering' for de politiske beslutningstagere, alt imens strukturændringer for at få kvinder ud i arbejde, så vel som også en udvidelse af skattegrundlaget, også var nøglespørgsmål«. »Hvis staterne skulle finansiere hele forøgelsen af aldersrelaterede udgifter på denne måde [via statsbudgettet] ville staternes gæld eksplodere fra det nuværende gennemsnit på 100 % af BNP, og til 400 % ved århundredets slutning.«

Vesteuropa: Vi har brug for samarbejde med Rusland, ikke dets destabilisering

4. marts 2016 – I en artikel i bladet *Ruslandkontrovers* skrev Matthias Platzeck, formand for Tysk-Russisk Forum, at økonomiske og politiske relationer med Rusland ikke må få lov til at forværres yderligere. Sanktionerne imod Rusland har gjort landets opførsel over for Vesten hårdere og har her forårsaget en bølge af »nationalisme«, og de har også haft en destabiliserende effekt på den russiske økonomi. Men en destabilisering af Rusland er ikke noget ønskværdigt, eftersom det er den andenstørste atommagt på Jorden, advarede Platzeck og opfordrede Vesten til at se, hvor de større udfordringer, rent globalt set, ligger:

»Den flygtningekrise, der i øjeblikket får Europa til at holde

vejret, er kun begyndelsen af store forandringer. I Afrika synes stateres kollaps at være en realistisk mulighed, hvilket vil forårsage yderligere bølger af massemigration, ud over de 60 millioner flygtninge, der allerede i dag er i bevægelse.«

Da afdøde tyske kansler Willy Brandt engang advarede om, at øst-vest konflikten var for intet at regne i sammenligning med nord-syd konflikten, sagde han noget, der er af endnu større relevans i dag, fortsatte Platzeck. »Vi konfronteres med globale udfordringer. Vi må håndtere disse sammen med Rusland. Uden Rusland, eller i konflikt med Rusland, kan ingen af disse globale problemer løses.

Krisen i Syrien fremstiller dette på drastisk vis for vore øjne. Vesten må acceptere, at Rusland tydeligvis har et ord at skulle have sagt i denne region, og må inddrage russisk politik i samme øjenhøjde i den internationale krisekommunikation. Syrien kan blive til en lakmusprøve for, hvordan verdens problemer kan håndteres og løses, sammen med Rusland.«

POLITISK ORIENTERING den 3.

marts 2016:

**Schiller Instituttet har
foretræde for Folketingets**

**Udenrigsudvalg:
Syrisk våbenhvile er en
chance for fred gennem
økonomisk udvikling//
Helga Zepp-LaRouche i Indien:
Forlæng Silkevejen til
Mellemøsten
Sagen om Nykredit/Totalcredit**

Med formand Tom Gillesberg

**Ruslands udenrigsminister
Lavrov:
»Ikke ét eneste europæisk
spørgsmål kan løses uden
Ruslands mening«**

3. marts 2016 – I en artikel, offentliggjort i det russiske magasin *Global Affairs* og oversat i dagens *RT*, påpeger den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at »i løbet af i hvert fald de forgangne to århundreder har ethvert forsøg på at forene Europa uden Rusland, og imod Rusland, uvægerligt

ført til svære tragedier, hvis konsekvenser altid er blevet overvundet gennem afgørende deltagelse fra vort lands side«.

Idet han skitserede næsten 1000 års historie, påpegede Lavrov Ruslands rolle i stabiliseringen af Europa. »Som efterfølger til Det byzantinske Imperium, der ophørte med at eksistere i 1453, indledte Rusland en naturlig ekspansion mod Ural og Sibirien og absorberede disse enorme territorier. Det udgjorde allerede dengang en stærk, afbalancerende faktor i de europæiske, politiske kombinationer, inklusive den velkendte Trediveårskrig, der affødte det westfalske system for internationale relationer [Den Westfalske Fredstraktat], hvis principper, og her primært respekt for staternes suverænitet, stadigvæk i dag er vigtige«, bemærkede Lavrov. Men Europa var fjendtlig over for Ruslands opkomst. I begyndelsen af det 18. århundrede lykkedes det Peter den Store at anbringe Rusland i kategorien af Europas førende lande på lidt over hans regeringstids to årtier. »Siden da har man ikke kunnet ignorere Ruslands position. Ikke et eneste europæisk spørgsmål kan løses uden Ruslands mening«, skrev Lavrov.

Senere, bemærkede Lavrov, i perioden efter Anden Verdenskrig, »havde vi en praktisk chance for at hele Europas splittelse og gennemføre drømmen om et fælles europæisk hjem, som mange europæiske tænkere og politikere, inklusive præsident Charles de Gaulle af Frankrig, helhjertet tilsluttede sig. Rusland var fuldstændig åben over for denne mulighed og fremlagde mange forslag og initiativer i denne sammenhæng.«

»Desværre traf vore vestlige partnere et andet valg. De satsede på at udvide NATO mod øst og fremskyde det geopolitiske rum, som de kontrollerede, tættere på Ruslands grænser. Dette er essensen i de systemiske problemer, der har forbitret Ruslands relationer med USA og Den europæiske Union. Det er værd at bemærke, at George Kennan, arkitekten bag USA's politik for inddæmning af Sovjetunionen, i de senere år af sit liv sagde, at ratificeringen af NATO's ekspansion var en 'tragisk fejltagelse'«, påpegede Lavrov.

Lavrov påpegede, at en holdbar løsning på den moderne verdens problemer kun kan opnås gennem seriøst og ærligt samarbejde mellem de ledende stater og deres associerede for at adressere fælles udfordringer i den aktuelle sammenhæng, og skrev: »Vore fremgangsmåder deles af de fleste lande i verden, inklusive vore kinesiske partnere, andre BRIKS- og SCO-nationer, samt vore venner i EAEU, CSTO og CIS. Med andre ord, så kan vi sige, at Rusland ikke kæmper imod nogen, men kæmper for løsningen af alle spørgsmålene på et ligeværdigt og gensidigt respektfuldt grundlag, der alene kan udgøre et holdbart fundament for en forbedring af internationale relationer på lang sigt.«

Foto: Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov.

Endnu flere millioner af flygtninge vil komme, hvis der ikke er økonomisk udvikling

3. marts 2016 – Hjemvendt fra sit besøg til Marokko, Algeriet og Tunesien sagde den tyske minister for udvikling, Gerd Müller, til *Evangelischer Pressedienst (EPD)* den 1. marts, at det er på høje tid, at verdenssamfundet øgede investeringerne i de krisehærgede lande i udviklingssektoren. Især for de nordafrikanske lande er det nødvendigt med et økonomisk partnerskab af en helt anden dimension, sagde han, »for at styrke staterne omkring Middelhavet i vores umiddelbare nabolag ... og derigennem stabilisere dem i deres nuværende

situation af transformering.«

»Hvis vi ikke gør dette, vil hundrede tusinder, måske endda millioner af mennesker, komme til os i de kommende år«, advarede Müller og fortsatte med, at, alt imens den igangværende diskussion i Tyskland fokuserer på konflikterne i Syrien, Irak og Afghanistan, »så er der ud over dette selvfølgelig konflikter og krisebrændpunkter, der vil berøre os på længere sigt. Jeg tænker på Ukraine, som vi ikke bør glemme, eller Sydsudan eller Den Centralafrikanske Republik«. Det er også nødvendigt at yde bistand for at stabilisere disse lande.

Hans eget ministerium, forklarede Müller, har tredoblet sine støtteprogrammer til flygtninge i løbet af de seneste to år og bruger nu 1 milliard euro. »1 milliard euro er mange penge – hvis Europa ville øge dette beløb til 10 – 10 milliard euro, som jeg anser for nødvendigt, kunne vi give hundrede tusinder af mennesker et perspektiv på stedet [i deres hjemlande]«, sagde Müller. »Vi er i færd med at uddanne flygtningebørn og -unge, og vi bygger skoler. Vi bygger infrastruktur i det nordlige Irak ... Og vi genopbygger landsbyer sammen med flygtningene, så folk kan vende tilbage til deres hjem.«

Foto: Gerd Müller sammen med den tunesiske premierminister Habib Essid

---

Tidligere fransk premierminister Raffarin promoverer Kina og Silkevejen

2. marts 2016 – Den franske senator, Jean-Pierre Raffarin, der var premierminister i Frankrig fra 2002-2005, roste Kinas Silkevej som »det eneste, betydelige, nye og globale projekt« og tilføjede, at dette var virkelige lederes rolle. I et skriftligt interview med avisen *Xinhua* sagde han, at Kinas projekt É t bæl te, é n vej har gjort landet til en af verdens pionerer, der vil »spille dets rolle som forener og innovator«.

»Under et møde sidste år i Boao Forum for Asien[1] (BFA)«, sagde Raffarin, »fortalte den kinesiske præsident Xi Jinping mig følgende: 'Vær forvisset om, at, i det 21. århundrede, vil intet land kunne opnå succes solo.' Hele verden har forstået hans budskab, med flere end 70 lande, der er engageret i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). Et fællesskab baseret på gensidig interesse er blevet skabt«, sagde Raffarin.

Raffarin sagde også, at multinationale projekter blev undersøgt inden for alle områder, inklusive industrielle, finansielle, landbrugsmæssige og videnskabelige felter, på en måde, der skal støtte »mere relevante og betydningsfulde, multinationale investeringer ... Kina kræver sine rettigheder, men påtager sig sine forpligtelser for verdensfred«. Han sagde, at Paris og Beijing havde den samme, fælles tilgang til global styring og win-win-løsninger på multilateralt, internationalt samarbejde.

»Vi har en fælles bestemmelse, fordi uordenen i verden svækker nationerne. Gennem en bedre indbyrdes forståelse, respekt for forskelligheder og analyse af alle truslerne vil en fælles

bestemmelse blive dannet«, sagde Raffarin til Xinhua.

Raffarin roste de »fremragende relationer« mellem Kina og Europa og fremførte, at Kina havde hjulpet euro-området, da det stod over for finansielle vanskeligheder.

[1] En oversættelse af Xi Jinpings hovedtale på Boao Forum, 'Mod et samfund for vor fælles bestemmelse og en ny fremtid for Asien', [kan læses her](#).

Schiller Institutet stiller spørgsmål til Jin Liqun, præsident for Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, efter hans tale i Danmark

København, 2. marts 2016 – På sin første udenlandsrejse efter sin udnævnelse til præsident for Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, kom Jin Liqun til Danmark og Finland. I Danmark talte han ved et offentligt arrangement, der var arrangeret af Københavns Universitet og Copenhagen Business School. Medlemmer af Schiller Institutet deltog, stillede et af de to spørgsmål, uddelte materiale om *EIR's* Rapport om Den nye Silkevej og rapporten over Schiller Institutets foretræde for Folketingets Udenrigspolitiske Komite i går, samt fik en del kontakter.

En video med Jin Liquns tale, samt engelsk rapport, [kan ses her](#).

Formålet med AIIB er at fremme en 'win-win' økonomisk og samfundsmæssig udvikling gennem investering i infrastruktur. Jin sagde, at han ikke tror på reduktion af fattigdom i sig selv, og af sig selv. I 1980, da hovedlandet Kina erstattede Taiwan i Bretton Woods-institutionerne, havde Kina intet andet end en menneskebefolkning. Så begyndte Kina at låne for at bygge infrastruktur, og der var nogle, der var bekymrede for gældsskabelse. (Det var på det tidspunkt, hvor Mexico havde en stor gældskrise.) Men den gavnlige effekt af infrastrukturinvesteringerne viste sig 25 år senere, da økonomien begyndte at komme i gang. Denne politik gjorde det muligt for Kina at løfte 600 millioner mennesker ud af fattigdom. Samtidig lånte andre lande for at opretholde forbrug.

I besvarelse af det spørgsmål, han selv stillede, om det var AIIB's formål at finansiere projekter under programmet for Ét bælte, én vej (One Belt, One Road; OBOR), sagde Jin, at banken ejes af de 57 medlemslande, og endnu 50 andre ønsker at gå med, hvor 30 af disse har truffet beslutning om at tilslutte sig. Dette er ikke Kinas bank; OBOR vil blot udgøre en del af bankens engagement, og der må være en balance mellem finansiering af projekter i hele regionen.

Formålet er at finansiere varig, økonomisk udvikling, skabelse af rigdom, samt skabelse af infrastruktur i Asien, der bidrager til forbindelsesmuligheder i den vidtstrakte, eurasiske landmasse, og ikke kun i selve Asien, med f.eks. højhastighedstog, der nedbringer omkostningerne for transport mellem Europa og Asien. Det er nu blevet lettere at rejse fra Beijing til Europa, end det er at rejse mellem de asiatiske nationer. Der er behov for at harmonisere politikken til fordel for eksempelvis at krydse grænserne.

AIIB vil udrette ting, der ikke hidtil er blevet udrettet af Bretton Woods-finansinstitutionerne, inklusive Verdensbanken,

fordi AIIB vil lære af disses plusser og minusser. Asien har likviditet i overflod, men i øjeblikket må disse penge først rundt om Europa og USA, før de kommer tilbage til Asien.

Investeringer i infrastruktur kan være pengespild, hvis der ikke foreligger gode, gennemtænkte projekter – som et kraftværk uden et moderne el-net. AIIB vil være med til at udtænke koordinerede projekter.

Vist er der uoverensstemmelser over det Sydkinesiske Hav, men de fælles infrastrukturprojekter mellem Kina og nationerne i ASEAN har opbygget en gensidig tillid og et win-win-samarbejde. Se på Syrien; vi ønsker ikke at se det ske andre steder; men vi må lære at mindske kaos og løse uoverensstemmelser.

Udvikling er også med til at forbedre miljøbeskyttelse. Man bekymrer sig jo ikke om miljøet, hvis ens bekymringer går på, hvordan man skal få morgenmad næste dag.

Tom Gillesberg fik lejlighed til at stille følgende spørgsmål:

»Mange tak for Deres fremlæggelse. Jeg synes, det er meget spændende, at Danmark er medlem af AIIB. Jeg er formand for det danske Schiller Institut. Mit spørgsmål lyder: Hvis I arbejder så tæt sammen med Verdensbanken og disse institutioner, hvordan vil I så forhindre dem i at bruge, som det sker i dag, spørgsmål som f.eks. miljøhensyn, klimaspørgsmål osv. til at forhindre udvikling? Der er et stort behov for udvikling, og mange penge i verden, der kunne investeres i udvikling, men de siger, 'Nej, det kan vi ikke gøre. Vi har en truet frø-art her, og derfor kan vi ikke bygge denne dæmning, og I kan ikke få elektricitet'. Så hvordan vil I sikre, at denne form for ideologisk korrupsion ikke kommer til at influere på AIIB således, at disse spørgsmål ikke anvendes til at forhindre udvikling?«

Som svar på spørgsmålet sagde Jin, at man undertiden må ofre noget i form af indvirkning på miljøet for at få udvikling, og at nettoeffekten vil være positiv. Udvikling er løsningen. »Vi er stadig ikke parat til at blive afvænet fra fossile brændstoffer ... Men pga. udvikling kan vi mennesker opfinde en teknologi, opnå teknologiske gennembrud. Vi vil sluttelig kunne tappe solenergi direkte, men man kan ikke med ét springe direkte til dette stadium ... Folk er bange for atomkraft [fission], men hvis vi kunne opnå et gennembrud inden for fusionskraft, kan vi måske løse problemet én gang for alle. Hvordan skal vi kunne opnå dette? Gennem udvikling! Lad os samarbejde« for at opnå gennembrud.

Den tyske udenrigsminister Steinmeier citerer Franklin Roosevelt i Washington; kræver åbne grænser og en Marshallplan for Mellemøsten

Tirsdag, 1. marts 2016 – Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier talte i dag på George Washington Universitet og citerede her Franklin Roosevelt og krævede åbne grænser. »Det værste, vi kan gøre, er at forsegle os«, sagde Steinmeier med henvisning til flygtningekrisen i Europa, så vel som til debatten om immigration i USA.

Han lagde ud med at tale om flygtningekrisen i Europa. Han citerede Roosevelts berømte, første indsættelsestale, at det eneste, vi har at frygte, er selve frygten, men henviste dernæst til det efterfølgende, hvor Roosevelt sagde, at frygt »lammer den nødvendige indsats for at vende tilbagetog til fremgang«.

»Vi må inddrage og adressere rødderne til dette problem«, sagde Steinmeier. »Tilhængerne af frygt gør det modsatte. Men vi kan ikke flygte fra problemet. Verden er for indbyrdes forbundet«, sagde han. »At rejse mure er en dårlig idé, uanset, hvem der betaler for dem«, sagde han, med tydelig adresse til Donald Trump.

Han understregede Ruslands betydning. »En del af dette lederskab vil være vores dialog med Rusland«, sagde Steinmeier. »Vi kan ikke undvære Rusland. Vi må inddrage Rusland. Vi må huske den lektie, vi lærte af vore fædre og bedstefædre [der var udstationeret til Sovjetunionens grænser under den Kolde Krig].«

Med hensyn til våbenhvilen i Syrien sagde Steinmeier: »Hver eneste time, hvor våbenstilstanden holder, er vigtig for verden, så vel som for de mennesker, der er direkte berørt af den. Vi må yde de flygtninge, der flygter fra denne krig, beskyttelse. Det er ikke alene en humanitær pligt, men er også indskrevet i EU's statutter og Genève-traktaterne. USA har altid været kendt som et land, der har givet et tilflugtssted for dem, der flygtede fra krig og undertrykkelse. Dette vil lykkes os, hvis vi angriber den grundlæggende årsag til denne migration.«

Det første spørgsmål kom fra en repræsentant fra *EIR*, der spurgte ham, om ikke han var enig i, at vi har behov for en ny Marshallplan for Mellemøsten, der indledningsvis kunne bygge på den kinesiske præsident Xi Jinpings vigtige initiativ for en forlængelse af det økonomiske projekt for Ét bælte, én vej ind i Mellemøsten og herigennem fjerne det grundlæggende

problem med regionens manglende udvikling.

Steinmeier kom med et temmelig langt, men noget forsigtigt, svar på spørgsmålet. Han bemærkede, at omstændighederne i det ødelagte Europa efter Anden Verdenskrig var meget anderledes end i nutidens Mellemøsten. I Europa var der en kvalificeret arbejdsstyrke, som omgående kunne sættes til at arbejde. I Europa fandtes der allerede en industriel udvikling, som man kunne bygge på. Dette var generelt ikke tilfældet i Mellemøsten. Alt imens der fandtes nogen kapacitet af denne art i Irak, så var det ikke tilfældet andetsteds. Og selv i Irak, så var en stor del af landets territorium stadig under ISIS' kontrol. Mange mennesker var allerede migreret til Europa. Alt imens der var behov for økonomisk assistance, især mad og husly, så eksisterede der stadig en militær situation i store dele af regionen. »Vi må først skabe en situation, hvor folk kan vende tilbage til deres hjemlande. Vi må bruge alle vore kræfter til at forsøge at samle disse lande igen.«

Schiller **Instituttets**
foretræde
for **Folketingets**
Udenrigsudvalg
den 1. marts 2016:
Syrisk våbenhvile er en

chance for et nyt paradigme for samarbejde om fred gennem økonomisk udvikling

En delegation fra Schiller Instituttet, med formand Tom Gillesberg som ordførende, havde foretræde for Folketingets Udenrigsudvalg. Hør talen og se diasbilleder:

Vi står netop nu med en enestående mulighed for at sikre, at den langvarige mareridtsagtige proces med krig og ødelæggelse, der har præget Mellemøsten i årtier, og som har spredt sig til Europa og resten af verden i form af terror fra Islamisk Stat og en flygtningebølge, der er ved at løbe Europa over ende, kan bringes til ophør og erstattes af et nyt paradigme for fred gennem fælles økonomisk udvikling.

GDE Error: Requested URL is invalid

Dias til mødet:

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

**RADIO SCHILLER den 29.
februar 2016:**

**Kun Silkevejen kan få
våbenhvilen i Syrien til at
holde**

Med formand Tom Gillesberg

**Tyskland: 'Fysik for
flygtninge' – At vække
forskningens ånd
og give håb for skabelsen af
fremtiden**

22. februar 2016 – Sidste december stod det Tyske Selskab for Fysik (DPG) og Georg-August Universitet i Göttingen i spidsen for et projekt, »Fysik for Flygtninge«, der var henvendt til børn og unge i henved 20 flygtningelokaliteter i hele Tyskland. Hver uge udførte 500 frivillige et fysikeksperiment, der blev gentaget af de unge, på disse steder. De opfandt også en internet-baseret »kalender for kommende fysik«, hvor

eksperimenter præsenteredes via YouTube uden at give svaret. Med hjælp fra frivillige blev disse eksperimenter gentaget og løsningerne indsendt.

Projektet har fået støtte fra regeringen og vil fortsætte i en anden form i 2016. Hovedformålet er at give børn mulighed for at koncentrere sig om noget andet end den umiddelbare virkelighed i flygtningecentrene, at vise dem, at de er meget velkomne, og at opmuntre dem til at blive involveret i at udføre fysikeksperimenter på en legende måde. Deres webside siger: »Fysiske fænomener er universelle og globale. For at udføre eksperimenter behøver man ikke et bestemt sprog, en bestemt religion eller et bestemt sted. Det samme gælder for alle mennesker på Jorden, uanset, hvor man er, hvilket sprog, man taler, eller hvilken religion, man tilhører. Fysik er spændende, sjovt og lærerigt – og at udføre eksperimenter skaber selvtillid. Fysik er sjovt – og det er overalt!«
<https://www.dpg-physik.de/pff/index.html>

DPG forpligter gennem sin forfatning sig selv og sine medlemmer »til at stå for frihed, tolerance, sandfærdighed og værdighed og at være sig bevidst, at de personer, der er aktive inden for fysik, i en meget speciel, høj grad er ansvarlige for dannelsen af menneskeligt liv som helhed. Vi besluttede derfor, i denne aktuelle, akutte situation, at tilbyde Fysik for Flygtninge for at engagere særligt børn og unge efter deres lange flugt, gennem at kombinere lærerigt og spændende underholdning.«

Frivillige rapporterer, hvordan udførelse af eksperimenter »vækker forskningens ånd«, og at sprogbarrierer meget let overvindes. Projektets særlige virkning er »læringseffekten – på begge sider!«

Foto: Flygtningebørn i Friedland oplever 'Physik im Advent' med frivillige hjælpere.

---

70 prominente tyskere støtter Merkels flygtningepolitik

22. februar 2016 – I et forsøg på at stemme op for tidevandet i anti-flygtningedebatten og dækningen i medierne, har flere end 70 prominente tyskere fra den kulturelle verden (især filmverdenen) og fra den politiske verden skrevet et åbent brev, der blev offentliggjort i avisen *Die Welt*, til støtte for kansler Angela Merkels flygtningepolitik. Brevet udtaler, at Tysklands modtagelse af over 1 million flygtninge i høj grad har hævet Tysklands internationale omdømme, og at Merkels strategi med at forhandle en løsning på flygtningespørgsmålet må opmuntres.

Underskriverne inkluderer Daniel Barenboim (musiker, dirigent), Nico Hoffmann, Jürgen Flimm, Katharina von Garnier (filminstruktører), Herta Müller (forfatter), Lea Rosh (udgiver), Margot Friedländer (overlevende fra Holocaust), Andre Schmidt (tidligere kultursenator, Berlin).

RADIO SCHILLER den 22.

februar 2016: Knæk Det britiske Imperium med en tysk-russisk udviklingskorridor og et kinesisk-koreansk- russisk hurtigtog

Med næstformand Michelle Rasmussen

Gør Det britiske Imperium forbi, og sats på den eurasiske Løsning

21. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Lyndon LaRouche gav søndag, den 21. februar en strategisk vurdering, der sagde, at verden nu har nået et øjeblik med et vendepunkt, hvor enten, det onde Britiske Imperium, med sit system for monetaristisk udplyndring, bliver knust, eller verden vil snart styrte ned i en atomkrigs rædsler. Alt imens der er legitim fokus på de sindssyge provokationer, som kommer fra Tyrkiet og Saudi Arabien, der forsøger at gøre alt, hvad de kan, for at starte Tredje Verdenskrig på den syrisk-tyrkiske grænse, så er virkeligheden den, at det virkelige magtsæde bag disse

manøvrer er den britiske krone.

Det transatlantiske, britiske system er totalt bankerot, og det virkelige centrum for global magt og stabilitet er skiftet over til Asien, hvor samarbejde mellem Kina, Rusland og Indien har skabt en relativ stabilitet, efter transatlantiske standarder. Der er trusler i Asien, men disse trusler kan overvindes gennem den form for politik for fysisk, økonomisk udvikling, som Kina har fremmet gennem initiativet med 'Et bælte, én vej'. Asien er blevet centrum for menneskehedens fremtid, fordi briterne har ødelagt næsten hver eneste hvid af kreativitet i USA, Storbritannien og det meste af kontinental-Europa. Der er muligheder, men de begynder alle med udslettelsen af Det britiske Imperiums magt.

For kontinental-Europa er den eneste, produktive løsning, at Tyskland, den sidste, tilbageværende økonomiske magt i Europa, allierer sig med Rusland omkring en plan for fysisk, økonomisk udvikling, tværs over hele korridoren mellem Tyskland og Rusland. En russisk-tysk koalition for en genoplivning af de produktive kræfter ville være den form for forandring, væk fra Det britiske Imperiums monetarisme, som der er et presserende behov for. Glem Det britiske Imperiums bankrotte pengesystem. Det er fuldstændig færdigt, og kan aldrig genoplives. En tysk alliance med Rusland om opbygning af de produktive forbindelser hen over Eurasien, i partnerskab med Kina og Indien, er skriften på væggen for en dødsdom over de imperiekræfter, der gør fremstød for krig ved hjælp af skakbrikker som Erdogan, Obama og Mohammed bin Salman.

Samme fremgangsmåde er presserende nødvendig i Nordøstasien, hvor Koreakrisen kun kan løses gennem en genoplivning af Kina-Korea-Rusland-jernbaneforbindelserne, der rent historisk har eksisteret, og som kan og må genoplives i dag. uden en fysisk-økonomisk dimension findes der ingen måde, hvorpå de britiske, geopolitiske svindelnumre kan overvindes. Afdøde general Douglas MacArthur forstod dette princip for asiatisk udvikling og stabilitet, som det ses af hans program for en genopbygning

af Japan ved afslutningen af Anden Verdenskrig, og af hans fremragende lederskab i Korea. Genoplivningen af Kina-Korea-Rusland-jernbanekorridoren er afgørende for stabiliteten i Asien, og dette bliver forstået af det kinesiske lederskab som et nøgleelement i hele »win-win«-udviklingsstrategien i Eurasien.

Der er ingen levedygtige alternativer til denne totale sejr/totalte fremgangsmåde med krig, til at overvinde briterne. En tysk-russisk alliance for en genoplivning af Eurasien fra den europæiske side, som det tidligere blev forudset af den franske præsident, general Charles de Gaulle, den sidste franske leder, der besad en vision om Eurasien, er den eneste, tilbageværende mulighed for Europa og hele det transatlantiske område. I USA betyder dette at dumpe Obama, der ikke er andet end en britisk brik, og at udslette Wall Street. I Asien er Kina-Korea-Rusland-jernbanekorridoren afgørende for en meningsfuld løsning til Det britiske Imperiums eskalerende krigsprovokationer, der i overvejende grad køres gennem Barack Obamas mund, og som er rettet, ikke mod Nordkorea, men mod Kina. Indien er en naturlig partner i denne asiatiske udviklingsbestræbelse, og er allerede med om bord og forlænger de eurasiske udviklingskorridorer ind i Det indiske Ocean.

Den russiske præsident Putin har gjort det godt med den russiske, strategiske intervention i Syrien, der har trukket tåberne i Tyrkiet og Saudi Arabien ind i en fælde, de selv har skylden for. Denne fælde har taget det britiske imperie-slæng på sengen, og øjeblikket til at knuse dem fuldstændigt er nu inde.

Dette er den presserende, globale politik, der må tages i betragtning, og vedtages. Tiden er ikke til endeløse debatter, og til at trække tiden ud. Denne politik må vedtages nu, og gennemføres i praksis. Det er den faktiske gennemførelse, der er underkastet seriøs planlægning blandt seriøse verdensledere, af hvilke flertallet er i Eurasien, som et resultat af generationers britiske brutalisering af

befolkningerne i USA og kontinental-Europa.

Hvis du fanger dig selv i at tænke, »Ja, men det her er altså ikke praktisk«, er du allerede dømt til undergang.

**Bliver Ankara et nyt
Sarajevo?**

**Verden har brug for en
fredsplan!**

Af Helga Zepp-LaRouche

Løsningen er enkel: Kasinoøkonomien må afsluttes gennem realiseringen af Glass/Steagall-loven; en international gældskonference må afskrive bankernes giftige værdipapirer, og et nyt kreditsystem må finansiere investeringer i den Nye Silkevejs projekter. Og hertil har vi ikke brug for et oppumpet, overnationalt bureaukrati i Bruxelles, men derimod en alliance af suveræne stater, som er forpligtet over for den fælles mission for udvikling af de områder i verden, der har et presserende behov for vores hjælp.

Kun, hvis Europa finder tilbage til sin humanistiske tradition, vil vi kunne bestå.

Download (PDF, Unknown)

LaRouchePAC Internationale Fredags-webcast, 19. februar 2016:

USA og Europa må samarbejde med Rusland og Kina for at undgå krig

Faren for en massiv, endnu større strøm af flygtninge, der kommer fra Afrika og ind i Europa, så vel som også den fortsatte krise centreret omkring Mellemøsten, betyder således, at Europa er absolut dømt til undergang, med mindre der finder et fundamentalt skifte i politikken sted. Og dette betyder, at USA og Europa indledningsvis må række hånden frem mod Rusland og Kina.

Engelsk Udskrift.

US & EUROPE MUST REACH OUT TO RUSSIA & CHINA TO AVOID WAR

International LaRouche PAC Webcast

Friday, February 19, 2016

MATTHEW OGDEN: Good evening. It's February 19, 2016. My name is Matthew Ogden and you're joining us for our weekly, Friday evening broadcast here from larouchepac .com

I'm joined in the studio tonight by Jason Ross from the LaRouche PAC science team, and we're joined via video, from a remote location, by Jeffrey Steinberg of Executive Intelligence

Review. The three of us, along with several others, had a

chance

to have a discussion earlier today with both Lyndon and Helga Zepp-LaRouche, so what you're about to hear will be informed by

that discussion.

Now, I'm going to just start right off the bat with a discussion of the very dire threat of an international conflict

arising, especially from the powderkeg of Syria, Northern Africa,

and the Middle East. The area of Syria, where, despite the efforts of Secretary John Kerry to find common ground with Russian Foreign Minister Sergey Lavrov, Obama's refusal to tell

Saudi Arabia and Turkey to stand down is threatening to blow this

entire thing sky high. A very accurate discussion of this was published earlier today in a piece on Consortium News by Robert

Parry, the editor of that publication, in which he says the risk

that the multi-sided Syrian war could spark World War III, continues, as Turkey and U.S. neo-cons seek an invasion that could kill Russian troops, and possibly escalate the Syrian crisis into a nuclear showdown.

What Robert Parry says in this article is that Barack Obama took questions from reporters on Tuesday, but he did not take the

one that needed to be asked: which was whether he had forbidden

Turkey and Saudi Arabia to invade Syria, because on that question

could hinge whether the ugly Syrian civil war could spin off into

World War III and possibly a nuclear showdown.

Now, this was part of our discussion earlier today with Mr.

LaRouche and what I know Jeff will elaborate much more on, was

LaRouche's analysis. But in short, what Mr. LaRouche had to say is that what Putin is doing in this situation, and overall in a strategic manner, defines the point of action, defines the point of reference, for action. Everything else is bluff. So, let me hand it over to Jeff, and he'll elaborate many more of the details, and then we'll come back to our institutional question for this evening, which Jeff will also answer. So, Jeff?

JEFFREY STEINBERG: Thank you, Matt. Well, as we were going through the discussion with Mr. LaRouche earlier today, he actually drew a distinction between the bluff, and what he said much more accurately is the folly of what Turkey and Saudi Arabia are up to. It's folly because they are caught in their own madness, and don't even realize the consequences of what they're doing in the real world. They don't have the capability to carry out the kind of provocations that they are threatening, and the danger, of course, is that that does not mean that they're not going to try to do it. Putin stepped into the Syria situation at a critical moment last September, and the entire situation has shifted radically since that point. The Russian intention is {not} to simply accomplish a military victory on behalf of the forces of President Assad. They're creating the conditions to force the intransigents, in this case Turkey, Saudi Arabia, Qatar, some of the other Gulf states, and always lurking in the background when you're dealing with Saudi Arabia and the Muslim Brotherhood is

the British. So, Putin has established a clear sense of control over the situation. Undoubtedly part of Putin's configuration is that Obama has been greatly weakened by the actions of Russia; on the economic sphere, the actions of China; and there are sane military forces in the United States who recognize the folly of what Turkey and Saudi Arabia are doing. This has been described by Parry, whose article you mentioned, and by others, as the danger of a Sarajevo 1914 flash point, along the Syria-Turkey border, but what Mr. LaRouche emphasized today is that Putin has a very clear sense of the military correlation in this situation, and has also a very clear sense that Turkey and Saudi Arabia are acting on the basis of their own irrationality. And he is luring them in to the kind of trap that could be basically enclosed on them at any moment. It's a gravely dangerous situation, but you have at least one key player, namely Russian President Putin, who knows what he's doing, and who is steering these events in a way that conforms to an appropriate strategic analysis, and to an understanding of how to basically defeat these forces that have been trying to destroy Syria for the last five years, and in so doing, to deprive Russia of one of its own critical access points in the Mediterranean region. Now, what Mr. LaRouche really emphasized, and I think that this is the crucial point to take away from this issue, is that

the center of gravity of world affairs has dramatically shifted to where the Asia-Eurasia region, anchored in the cooperation between China and Russia and India, with other countries grouping around that, is really where the strategic center of the world economy has now been shifted. And if you look at the situation in Europe, in particular, from one end to the other you see nothing but bankruptcy and political failure. The United States is on the verge of the same kind of bankruptcy. And so the only place where you have growth and stability by any measure, and of course Asia and Russia and Eurasia are not devoid of problems, but relative to the state of absolute bankruptcy that we see in Europe and in the United States, we see a disintegration of the political and economic conditions in much of South America, as well. Of course, Africa has been on the target list of the British and other European colonial, imperial powers for the longest time. But in Asia, you not only have a much more stable and growing situation, but you have a commitment to an abandonment of geopolitics in favor of what Chinese President Xi Jinping has called the "win-win" strategy. And if you look at the crisis in Europe right now, leaving aside the fact that the entire European financial system is bankrupt – hopelessly, irreversibly bankrupt under the present conditions and terms of thinking that

dominate

Europe – if you look at the refugee crisis, you're beginning to

see a glimmer of sanity, driven by desperation, by certain of the

people who are responsible for creating the European fiasco in the first place.

So, you've got people like Wolfgang Schäuble, the finance minister of Germany, who was one of the monsters behind the destruction of Europe, including the German economy itself, now

saying there must be a Marshall Plan to rebuild Syria, to rebuild

other parts of the Middle East, and only on the basis of a Marshall Plan, which gives people a clear incentive to go back to

their homes, to rebuild their country, only under those circumstances, and those circumstances alone, can the refugee crisis in Europe be remotely solved. And of course, what applies

to the Middle East applies doubly for Africa, where the U.S.-British-French overthrow of Qaddafi unleashed absolute hell

throughout the African continent.

And so the danger of a massive, even larger flow of refugees coming out of Africa into Europe, as well as the continuing crisis centered in the Middle East, means that Europe is absolutely doomed unless there is a fundamental change in policy.

And for starters, that change means that the United States and Europe must reach out to Russia and China. You had the recent visit by President Xi Jinping of China to Saudi Arabia, to Iran,

and to Egypt, and what Xi Jinping made very clear is that China

is prepared to move towards the building of the Silk Road infrastructure, the New Silk Road land route, the Maritime

Silk

Route, which will come up through the newly expanded Suez Canal

– China will do that. In fact, just this week, the first freight

train from Eastern China arrived in Iran, and this is part of the

entire European system of not just transportation corridors, but

development corridors that have been put forward by China as the

cornerstone of their foreign policy.

So, they're presenting a win-win alternative. And in the case of Europe, there is no alternative. Europe is so politically

and psychologically bankrupt – the leadership of Europe is so bankrupt that China, through this Middle East development portion

of the One Belt, One Road policy, offers the only viable basis for this Marshall Plan idea to actually be put into practice.

And

were it not for the Putin intervention, beginning last September,

we couldn't even be contemplating the possibility of that kind of

solution to this seemingly intractable problem in the Middle East.

Now, Mr. LaRouche emphasized in this context that Europe is completely gone; it's completely bankrupt, and there are solutions, but the present leadership is unprepared to consider

that kind of level of rethinking. In the United States, we're very close to the edge, but the United States {can} be saved and

the solution to the problems in the United States begins with removing President Barack Obama from office immediately, and moving to wipe out the thoroughly bankrupt Wall Street system.

Because until that system is put through basically a bankruptcy shutdown, then none of the viable and available solutions are going to be there. But, if you were to get rid of Obama, if you were to wipe out Wall Street,—and, for example, immediately passage of Glass-Steagall would be one critical element for that process to happen almost overnight — then we have a history in the United States. We had Alexander Hamilton. We had Franklin Roosevelt. We had glimmers of the same policy with John F. Kennedy. You go back to a credit system, a government credit system that kick-starts production, that trains a young generation that's right now completely unqualified to serve in a real economy.

All of that means the United States coming into alignment with what we see going on with China, with Russia, with India, with others. In other words, the United States becomes part of a genuine trans-Pacific collaboration, and under those circumstances, Europe itself would have no choice but to get on with the program.

So, what we're seeing from Turkey, from Saudi Arabia, and as I said, always watch for the British lurking in the background with those two countries — you have clinical insanity and folly, which holds the danger of war. But Mr. LaRouche again emphasized,

Putin knows this. He sees all of this, and he is on top of the situation, and is prepared to take the appropriate and necessary actions. And there are some people who are not completely out of their minds on the U.S. side, within the military-intelligence community, who understand that partnering with Russia is the

only
way to solve this problem.

OGDEN: Thank you, Jeff. Now, just really on the subject that you ended on here, the bankruptcy of Wall Street and the extended

Wall Street system, and the relationship of that to the conditions in Europe; that brings us to our institutional question for this evening, which reads as follows: "Mr. LaRouche. The heat is turning up on British Prime Minister David

Cameron, who's trying to get the upper hand over a referendum that could result in the UK leaving the European Union. The potential break-up of the European Union, which is called 'Brexit', has elicited warnings about the impact on the UK economy should voters say that they want out of the EU. A recent

poll showed that 42% of UK voters would opt to leave the EU; compared to 38% who say that they would vote to stay. This week

will be the first major test as to whether Cameron's done enough

to secure an agreement to change some terms of the UK's relationship with the European bloc. Cameron says that he will campaign to stick with the EU, if a deal can be reached. This Thursday and Friday will be the first time that all 28 EU countries will discuss a package of proposals recently released

by the EU, aimed at addressing the UK's economic concerns. Cameron negotiated the proposals with the EU leaders and Donald

Tusk, President of the European Council – the EU's main decision-making body. What is your view of a possible 'Brexit'?"

STEINBERG: Well, you know, you've got "Brexit" that was preceded by "Grexit", and probably we're going to have a much

larger lexicon; that all comes down to the fact that people have the sense that the European Union, particularly the European Monetary Union, is a sinking ship. And therefore, if the ship is sinking, or the movie theatre is on fire, you get to the exit as fast as possible. But the reality is, that the European Union – and within that, the European Monetary Union – are the problem. So, therefore, unless you address the more underlying issue, which is that Europe is financially and economically bankrupt; then it really is almost of secondary significance whether Britain stays in or leaves. If Britain leaves the European Union, then that's virtually it for the European Union. Other officials in Europe, even including Schäuble at the Davos Conference earlier this month, said that if the Schengen agreement, the open borders agreement in Europe is broken, then the European Union will cease to exist. And already in Poland, in Hungary, in other countries on the edge of Europe but within the European Union, they're already building those walls. So in effect, the European Union, as it's presently constituted, is a dead letter; it really doesn't exist. And the countries of Europe, either collectively or individually, are going to have to come to face the reality that their banking system is thoroughly bankrupt; they've lost so much productive capacity that Europe from a physical standpoint is no longer capable of self-reliance, self-preservation. So,

the whole thing is going under; and of course, there's a certain irony in the British threatening to leave the European Union, since the bankruptcy of the entire trans-Atlantic system is largely the result of policies that were created in London, and were then spread about Europe and the United States. You could almost say that Europe was doomed from the moment that Margaret Thatcher launched the Big Bang in 1985, and turned London into a safe haven for speculative gambling operations, drug-money laundering, anything other than investment in the real economy. So now, we're 30 years into that process, and Europe is finished. So, the issues that are being negotiated between Cameron and Tusk and the others on the European Commission, are tiddlywinks; they're not the real issues. Unless Europe comes up with its own version of shutting down the City of London and Wall Street, a genuine full-scale Glass-Steagall separation of legitimate commercial banking activity from all of the gambling, then Europe is completely doomed. And the only hope that they will have is that some sane future leaders, who emerge out of this political rubble, recognize before it's perhaps too late that aligning with China and Russia – which is exactly the opposite of the policies that are being pursued in Europe right now – is the only answer. So, I think that that's the context in which the question can be answered; and so the issue is merely that Europe in its present circumstance is doomed. And whether Britain leaves the European Union or stays in, they are part of

that system of doom that's going to have to be changed in a much more fundamental – I'd say "revolutionary" – way. And the opportunities are there; they're presented there because Europe is at the western end of Eurasia; and the Chinese have already established the rail links between central China and Germany. There are opportunities galore under the umbrella of the "One Belt-One Road" policy; but the first step is that the European leaders are going to have to abandon their folly. And that's a difficult proposition to conceive of, given who the current European leadership is.

OGDEN: Absolutely. And, let me just elaborate a little bit what Mrs. Helga Zepp-LaRouche emphasized, which is that if you just look at the refugee crisis, for example, and the absolute breakdown of Europe to even absorb and handle this under the current economic conditions. This has pushed people to begin to discuss the possibility of what the LaRouche movement has been advocating for quite a long time; which is a new Marshall Plan, a new program of economic development for the Middle East and North Africa. It is what was published by the Schiller Institute and {Executive Intelligence Review} in a major book-length publication a number of years back, called "A New Marshall Plan for Southern Europe and the Mediterranean". What Helga LaRouche emphasized is that at the point that the EU is really detonating underneath people's noses, there is no solution within the current geometry. The only solution is to go with this kind of Marshall Plan, and to work with China and the BRICS and other countries, to extend the Silk Road project into this region and to develop

the Middle East and North Africa in order to have an incentive for millions and tens of millions of refugees not to leave to seek a better condition. And Helga LaRouche's emphasis was that this is a very substantial example of what Xi Jinping has called the "win-win" paradigm; the "win-win" system. It is a win for everybody, for Europe and the United States to work with China and Russia to develop the Middle East and North Africa along the Silk Road routes. This kind of cooperation between China and the rest of the world is what China is seeking in inviting the rest of the world to engage in; and this is the only way to solve the crises and shift the geometry overall which is creating the existential threat which is now being faced by Europe. Now, this new paradigm; this is exactly what we have been talking about for quite a while, but I think the foundation for a new paradigm cannot be seen as merely some sort of extension of former or present geopolitical ideas about how the world works. This is not merely a rearrangement of political and economic and strategic alliances between countries that would still be dominated by the same axiomatic world view which is what has brought us to this crisis point to begin with. Rather, there needs to be a true renaissance; a new calibration, a re-examination of what our view of mankind is. What our view of man as a species is, and what mankind's role within this galaxy and his relationship to the entire universe; and indeed, what

his

responsibility is as a uniquely creative species in this universe

must be.

So, on that subject, Jason Ross is joining us from the LaRouche PAC Science Team, and I think we're going to have a somewhat exciting discussion of what are the implications of the

really profound work that Albert Einstein engaged in over a century ago; and which is now grabbing the headlines again in the

form of this experiment that has revealed the affirmation of Einstein's hypothesis concerning the shape of space-time.

JASON ROSS: Thanks. As I imagine everyone has heard by now, on September 14th of last year, a gravitational wave was detected

by the interferometer experiments that we had set up in Washington state and in Louisiana. Over a few months, that signal

was studied to make sure that that really was what had occurred;

and a paper was submitted in January and published in February announcing the news that a gravitational wave phenomenon representing the merging of two black holes had been detected. This meant that a change in space-time had been experienced in that detector; where maybe we don't know how the experiment worked.

Very briefly, two tracks at right angles to each other, allowed light to move up and down those tracks. Those tracks reach 4 kilometers long. Due to some very clever engineering, the

effect of length was 100 times that; and by the motion of these

gravity waves – meaning a change in the shape of space due to a

varying intensity of gravity due to these two black holes

spinning around each other – the length of the two tracks varied by an amount that was about 1/10 the diameter of a proton over a track length of 4 kilometers. This is equivalent to the star nearest to us getting closer and further away by the width of a hair. It's amazing that was actually able to be measured; that's an astonishingly tiny change.

And it says something about the difficulties and why it's been – as Matt said – it's been a century since Einstein had proposed the existence of these gravity waves; and now they've been detected. So, the recent upgrades to these detectors here in the US made this possible; there are other detectors around the world. Some of them are being upgraded; new ones are being brought on line. There is a proposal for a space-based interferometry experiment – the Lisa experiment; which NASA had been a part of, and has now left it to the European Space Agency, currently scheduled to launch in 2034. Perhaps it'll be sent sooner than that, based on this news.

But what does all of this mean? What does it tell us about – what are the implications? Well for one thing, this means we really have an entirely new tool for looking at the universe that we live in. All of our knowledge about the heavens beyond us, comes from sight, or various forms of sight. You can't smell a star, you can't taste it; you can't hear it, you can't feel it.

You can see it. So various forms of seeing are the way we learn more about our surroundings. From simple observations with the eyes here on Earth, which were all that were available to

Kepler

when he determined how the planets moved; the use of telescopes

in the optical range – simple telescopes that could be seen with

the eye – into more complex telescopes, including ones that see

what we wouldn't typically call light; radio telescopes.

Telescopes in Earth orbit, looking in other wavelengths of the electromagnetic spectrum; infrared telescopes, ultra-violet telescopes, x-ray telescopes. We've got a lot of ways of

side of the Moon, where China is going to be within just a few years sending a lander. The potential to do long wavelength

radio telescope work from that location; this represents something new.

But what we've got with this successful detection based on the change in space-time with the LIGO [Laser Interferometer Gravitational-Wave Observatory] experiments, this is something totally different. This is like bringing in a new sense all together. We've been seeing the universe; now we can probably hear it would be the best analogy. It represents a vibration, like the sound vibrations our ears are able to pick up. Only this

time, it's incredibly faint, and it's about space itself vibrating; that really is what it is. So, that's tremendously important.

On the history of this, it's important to keep in mind people are very excited about this; there's good reason to be, it's quite a development. But this can only indirectly be called

a scientific breakthrough; the science behind this – Einstein proposed this in 1916. He had some more thoughts and wrote another paper in 1918; some more discussion about it. Hypotheses

about black holes, breakthroughs in computing ability to try to model these types of things; all of that took place. But what could be called the fundamentally scientific change occurred 100 years ago with Einstein's theory of relativity; with gravity waves being one of the implications. Being able to detect them is wonderful; it's an amazing technological advancement. It shows that we are capable of precision that was totally undreamed of in Einstein's time, certainly, or even a few decades ago. The development that we've made has been tremendous. But I think it's fair to say this was not a scientific breakthrough in the real sense of science. It is a new sensation; it is a new technology. It is a whole new way of looking at things; and that is tremendously important. I think that if we look back at what Einstein did that made his hypothesis possible, we can compare it to the really awful influence of Bertrand Russell.

So, first on Einstein. We've got to recall that what Einstein did in laying out his revolutionary theories was not something that he derived; it wasn't something that he proved. It wasn't something that he showed was true based on what was already known. What Einstein said about the universe contradicted the Newtonian view of space and time that had become dominant. Einstein said that that simplistic view of space and time, which went along somewhat intuitively with our senses, was in fact untrue; and that basic concepts like simultaneity, or knowing that two events happen at the same time, such a basic concept as that. That there's one time that applies everywhere; Einstein

showed that was untrue. That's a very unintuitive thought. The idea that space could have a shape to it; that's a very unintuitive thought. It's not suggested by appearances. But what Einstein was doing was implementing a world outlook that goes back to Cusa – although I'm not going to talk about him right now – but to Leibniz and to Bernhard Riemann. If we consider the work of Leibniz, 1646-1716, the founder of physical economy; there's plenty to say about him, and plenty will be said on this website. One of the specific things that he looked at was in the world of physics, Leibniz's demonstration that there was no absolute space; that there was no absolute time. This was contrary to Descartes, Newton, and others. Leibniz said there's no distinction between rest and motion, for example. If there's no absolute space, you can't say that anything is at absolute rest; that was a concept used by Descartes. Absolute space was a concept used by Newton. But Leibniz was in a fight about this, saying that space was a relation between concurrently existing things; but it didn't exist on its own. In a debate that he had with a top Newtonian – Samuel Clarke – this seemingly physical discrepancy about is space absolute or not, turned into very directly a political one. That, both of these two – Leibniz and Clarke – used their concept of space to make a point about God, and implicitly also about government; about the basis of the legitimacy of a ruler. Clarke, the Newtonian, said that because everything could have been created anywhere in space once God decided to do the Creation, that showed that God made a choice without any

necessity; that it was just because God felt like doing then and felt like doing it where he did, because he felt like doing that.

Sort of like a dog deciding to his business wherever he feels like it. Leibniz said that if God had to do something without a good reason, that God would be only all-powerful, but not good or

wise. And Leibniz said that that conception of God has to include those perfections as well; goodness, wisdom, and power.

Now between the lines, what these two were also saying was a view of government and a view of society. Implicit in this is Leibniz's view that the legitimacy of a ruler or of government is

not simply from having gathered power; but from using it in a wise way to achieve good ends. That may seem a little bit far afield, but it's true; and this is part of the background on this

concept. That from the necessity for goodness came the nonexistence of absolute space; that's how Leibniz showed that.

He was right.

Bernhard Riemann, in 1854, delivered a presentation, wrote a paper on the shape of space. And Riemann said that since the time

of Euclid up to his time, no one had ever really taken on in a realistic way, what the basis of the shape of space is. That Euclid said things like the sum of the angles in a triangle are

180; Riemann said that may or may not be true. On a curved space,

for example, it's not true. The most important aspect is that Riemann didn't propose replacing Euclid with a similar geometry;

it's that he said that the basis of our understanding of space

has to be the physical causes that make things occur within space. He was right; that was Einstein's approach. With relativity, he said that our understanding of space can't start

from a box; it has to start from physical principles that give rise to the effects in space, and to the relationship of objects

in space. So light, gravitation, these became the basis of space

for Einstein; and those concepts lie outside of space. They aren't geometrical concepts in the way Euclid's concepts were geometrical. Light is a real thing; gravity is a real principle.

So, Einstein, in following on this and implementing it, and developing his theories, developing his breakthroughs of relativity, created something that contradicted; he made a new hypothesis. To contrast that, let's look at the past 100 years.

We've now affirmed something that Einstein had proposed 100 years

ago; but where are the new Einsteins? Where are the new theories

that contradict? Where are the new concepts that don't follow from what we already know, but introduce fundamentally new principles? And more importantly, why is that not understood as

what science really is?

To say just a little bit about Bertrand Russell's role in all of that, LaRouche has called Russell the most evil man of the

20th Century; and we have given ample demonstrations of that. Some of the more straightforward evidence of it is his views about keeping the world population down; especially dark-skinned

racess, who Russell particularly was upset about there being more

of. Proposing a scientific dictatorship, using murder to

eliminate people who became intelligent and opposed the ruling class, keeping science secret from the majority of people; this

is some of the nice outlook that Russell had on things. He also,

in his own work as a "professional" you might say, worked on destroying the concept of science and turning it into mathematics. He did this before and after the year 1900; this is

somewhat earlier in his life, where he wanted to throw away what

Einstein ended up doing, which was creating a new concept that contradicted the past. And say instead, that every thought in the

future, will have to derive from thoughts in the past; that we can replace creativity with logic.

Russell really put that into practice. Many people who are familiar with Russell might think of him as being an anti-war demonstrator, as being a peace-loving activist. Somebody who was

opposed to war, to conflict; especially to nuclear weapons. And,

included in that, technology itself; the concept that science is

dangerous, that perhaps science should be held back, because these technologies allow us to exterminate ourselves. The idea that the appropriate response to that would be to eliminate technologies, rather than to have a productive, future-oriented

basis for relations among nations. This really sprung up in a major way around anti-nuclear activism, of which Russell was a major proponent.

So, I think what we can reflect on, what we can take from the excitement around these gravitational findings, is that: 1)

it's an opportunity to really go back and really develop and understanding of who Einstein was. How did he think? Who was

this
man, who a century ago, put forth the hypothesis that was
detected in this way only this year. Who was Riemann? How did
he
actually think? We can reflect on the opportunities that we
have
for the use of these kinds of instruments to provide us an
entirely new window to understanding the universe around us.
Not
only are we seeing things in a different band, we're using a
different sense all together. We're hearing the universe;
we're
able to listen in on a completely different kind of physical
process than the electromagnetic ones that are the basis of
all
astronomy otherwise. Using light, radio waves, x-rays and that
sort of thing. And I think it also demonstrates that the
ability
to develop new technologies, to rise to a challenge, certainly
exists. And we saw this in the Apollo program, which
similarly,
going to the Moon itself did not involve as much new science
as
it did new technologies, new social organizations to implement
those technologies. Which we saw with some of the
breakthroughs
of the truly amazing apparatus used to detect these
gravitational
waves. But we have to have grand objectives. I mentioned the
LISA
experiment; a space-based interferometry experiment, similar
to
ones which did this recent detection, which NASA had been a
major
player in and then pulled back on, as part of the Obama
destruction of a national mission, a natural future. NASA, as
the

leading representative of that future orientation of the nation.

So, we have to have human objectives for the nation, for ourselves. We have to, as a nation, have objectives like what China's doing now; as represented by China's moves towards the Moon from the Helium-3 standpoint. From the sheer excitement of

the population of China being asked to put forward proposals for

experiments to take up to the Moon. This is something that people

are actually thinking about as citizens of this nation. "Wow! What are we going to send up there?" "What are we going to take

to the Moon for the next trip?"

We've got a lot of objectives that have been defined that we have just been sitting on for decades. And if we eliminate the source of this culturally, the frankly unscientific view of science, this anti-human view of humanity, we can do great things. And we can do it by removing Obama and giving this nation

a future-oriented mission again.

OGDEN: Well thank you very much, Jason. I think that's certainly exciting; the idea to be able to directly perceive changes in space-time itself. So, I'd like to thank Jason for his

presentation, and I'd like to thank Jeff for joining us remotely

today. And I'd like to thank all of you for joining us; and please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

Jacques Attali foreslår international fredskonference for at standse krigens trommehvirvler

Paris, 18. februar 2016 (Nouvelle Solidarité) – Vi har ikke meget tilfælles med François Mitterands tidligere 'grå eminence' Jacques Attali, men ligesom mange af den ældre generations elite, kan han genkende lugten af atomkrig, når han møder den. I sin ugentlige blog fra 15. feb. i avisen *l'Express*, med titlen »Lyden af Krigstrommer«, gennemgår han de hårrejsende taler ved den nyligt afholdte Sikkerhedskonference i München. De følgende, oversatte (til engelsk, -red.) uddrag er taget fra hans egne, engelske oversættelser af hans blog, »Samtale med Jacques Attali«.

»Ved konferencen skændtes Vestens og Ruslands topledere med hidtil uset voldsomhed om et bredt udvalg af spørgsmål: Frem til et punkt, hvor den russiske premierminister [Medvedev] vovede at sige, at der var mulighed for en ny verdenskrig, og at Rusland stadig var 'verdens stærkeste atommagt'; at USA's udenrigsminister [Kerry], der havde ansvaret for diplomati, truede med massivt at forstærke NATO's aktiver i Europa; at den russiske premierminister svarede ved at spørge, om amerikanerne stadig troede, de befandt sig i 1962 med Cubakrisen; at den polske premierminister [Szydło] sammenlignede Ruslands militære tilstedeværelse i Ukraine med de russiske flys bombardementer i Syrien; at lederne af de baltiske stater forklarede, at russerne bør modgås i Centraleuropa på samme måde som i Mellemøsten; og sluttelig, at George Soros forsøgte at demonstrere, at den russiske præsident var begyndt at destabilisere den Europæiske Union på en brutal måde med det formål at ødelægge den, før faldende oliepriser tvinger hans eget land i knæ.«

»München-konferencen er ikke en café, hvor ord er uden betydning: det har været den mest betydningsfulde lokalitet i verden mht. strategisk debat i over 50 år. Der er ingen, der taler overfladisk her. Og i sidste uge hørtes skræmmende trommehvirvler, der, hvis de følges op af handlinger, i de kommende måneder kunne føre verden frem til det værst tænkelige scenario.

Og dog konfronteres verden med ekstremt alvorlige risici, der er langt mere reelle end disse verbale forvrængninger ... Hvorfor tilføje til alt dette en dum og ikke retfærdiggjort tilbagevendende til en konflikt mellem Øst og Vest? ...

I alle tilfælde er det presserende nødvendigt at standse situationens tragiske, nedadgående spiral. For, siden München-konferencen, er det værste nu muligt, imod befolkningens ønsker, og når vi i stedet kunne gøre så meget sammen, hvor alle har interesse i de andres succes.

Til dette formål er det nødvendigt, med henblik på at sikre, at alle europæere – dem fra Vest og dem fra Øst – som en hasteforanstaltning mødes ved en storstilet konference for fremtiden, og væk fra München-konferencen, med det formål at udvikle fælles strategier og projekter, roligt og uden hastværk, imod deres fælles fjender.

Hvorfor ikke i Paris? Hvorfor ikke om en måned? Hvem vil tage initiativet? Vil vi gå glip af denne chance for at komme tilbage til fornuft?«

<http://blogs.lexpress.fr/attali/2016/02/15/beating-the-drums/>

Tysk industri kræver en afslutning på sanktioner; Rusland må være en del af løsningen af krisen i Mellemosten

Wiesbaden, 18. februar 2016 – Handels- og Industri kamrene (IHK) i Sachsen, Tyskland, kræver nu højlydt, at sanktionerne mod Rusland må afsluttes i år. I et dokument med deres politiske anbefaling, og som blev offentliggjort den 15. feb. i Dresden, understregede de også: »Det er klart indlysende, at vi har brug for Rusland som en vigtig økonomisk og strategisk partner til løsning af globale udfordringer. Konfliktsituationen i Mellemosten, for blot at nævne et eksempel, kan ikke løses uden Rusland. En ny Kold Krig tjener hverken en løsning af aktuelle konflikter, ej heller frihandel og Saxens økonomi. Rusland er og forbliver en integreret del af det europæiske økonomiske rum og den europæiske sikkerhedsarkitektur.«

Med en understregning af den potentielle skade på Saxens produktionsfaciliteter for maskinværktøj, i betragtning af *Mittelstands* mangeårige bånd til Rusland, kræver IHK-chefer fra Leipzig, Dresden og Chemnitz, at Saxens delstatsregering omgående indleder et initiativ for at afslutte sanktionerne i Bundesrat, parlamentets overhus, der er sammensat af alle delstatsregeringerne. Saxens eksport til Rusland, der for en stor dels vedkommende er maskinværktøj, er kollapsede med 25 %.

I hele Tyskland kræver industrien en afslutning på sanktionerne, ikke kun pga. indlysende erhvervsinteresser, men også for at etablere strategisk samarbejde med Rusland. Efter at finansminister Wolfgang Schäuble den 21. januar i Davos,

Schweiz, havde krævet investeringer i Mellemøsten og Afrika på Marshallplan-skala, gav han et interview få dage senere, hvor han krævede tættere samarbejde med Rusland.

Ligeledes den 15. februar talte Mario Ohoven, chef for Tysk Sammenslutning af Små og Mellemstore Erhvervsvirksomheder (BVMW), for 3.000 gæster i Berlin ved BVMW's nytårsreception, hvor han kaldte sanktionerne mod Rusland for »en komplet fejltagelse«. Gerd Müller, minister for økonomisk samarbejde og udvikling, der står i spidsen for Marshallplan-initiativet, talte også ved dette arrangement.

Spanske Bankia skal tilbagebetale alle investorer, der er offer for 'bail-in', efter rettens afgørelse

17. februar 2016 – Den store spanske bankgruppe, Bankia, har meddelt, at de vil tilbagebetale de penge, som små investorer har tabt, i realiteten gennem tyveri; de små investorer, der købte aktier, som den spanske udlåner begyndte at udbyde på aktiebørsen i 2011. Mange tusinde husstande tabte betydelige summer – de blev offer for 'bail-in' (ekspropriering) efter den Cypren-model, der blev 'opfundet' af EU-kommissionen, efter, at man havde overbevist dem om, at de fik præferenceaktier i banken.

Dette sker efter at Spaniens højesteret, i to retssager, der blev anlagt af sådanne investorer, afgjorde, at banken

virkelig havde handlet svigagtigt og skal tilbagebetale pengene. Bankia indgik dernæst en aftale; den sagde, at investorer simpelt hen skulle indsende deres krav over for banken, og så ville pengene blive tilbagebetalt med 1 % i rente inden for 15 dage. Dette ville beløbe sig til totalt 1,8 mia. euro.

Bankia blev skabt gennem en sammenslutning af flere sparekasser i Caja-gruppen, der på det tidspunkt havde behov for en bail-out fra staten på 22 mia. euro.